

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Dumineca XIII. d. Înălț. Sf. Cruci (a 30 după Rusalii).

Binele ce e de făcut în Biserică și în lume.

În sfânta Evanghelie de azi cetim că s'a apropiat de Isus — un domn oarecare — întrebându-l ce să facă — să moștenească viața vecinică. Isus a zis lui: Știi poruncile? să nu curvești, să nu omori, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mamă-ta. Iară el a zis — aceste toate le-am păzit din tinerețele mele. Isus îi zice: încă una-ți lipsește: toate câte ai le vinde, și dă săracilor, și vei avea comoară în ceriu, și vino după mine. — Iară el auzind acestea s'a întristat, că era bogat foarte. Văzându-l pe el Isus, că s'a întristat, a zis: Cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au bani. Că mai lesne este cămilii prin urechia aceluia a trece decât bogatului a intra întru împărăția lui Dumnezeu. — Iară cei ce auziseră acestea, au zis: Dară cine se poate mântui? El a zis: Cele ce nu sunt cu puțință la oameni, sunt cu puțință la Dumnezeu.

Ca să dobândim viața de veci — de am fi cât de bogați — o putem dobândi — implinind poruncile dumnezeieștii legi. — În urma acestor porunci — fiecare om are datorințe față de cealalți oameni, între cari cea

dintâi datorință este să-l iubească și să-l ajute — cât e cu puțință, ca să dobândească viața de veci cea fericită. — Dacă Dumnezeu dăruiește la o seamă de inși avere mai mare — decât la alții, ori alte daruri deosebite, aceasta o face Dumnezeu — ca să fie celui bogat și dăruit — spre folosul de obște a tuturor membrilor, mădulărilor cari alcătuiesc trupul tainic al lui Isus, care este Biserica, societatea credincioșilor. — Biserica este aceea, care dă viață sufletelor, fiecare suflet trebuie să conlucre la viața Bisericii și să facă, ca aceea să se lătasce și să înflorească frumoasă și mărită. — Câtă cinste au făcut Bisericii bărbații apostolici, preoții zeloși, fecioarele curate și neîntinate, mucenicii cei tari și neînvinși, nebiruiți, călugării și sihastrii, pustnicii, și toți dreptii! Ei sunt ca tot atâtea raze în jurul Bisericii, cari sunt o dovadă lămurită că Biserica este sfântă, dumnezească, vrednică de toată iubirea. — Însă lucrul nu e săvârșit, ci trebuie să se săvârșască, tot mereu prin nouă străluciri — ce i le dau și trebuie să le dea Bisericii până la sfârșitul veacurilor noi drepti, noi sfinți, noi apostoli, noi mucenici, noi îngeri de curățenie... Mulți fii ai sfintei Biserici — nu-i dau strălucire, nu-i fac cinste, ci o vatămă prin viața lor păcătoasă, prin năravuri urite, și trăesc de tot

nepăsători față de mărirea Maicii lor celei sfinte și mari... Ce fel de fiii suntem noi — ai Bisericii... Cum împlinim poruncile ei, poruncile lui Dumnezeu?...

* * *

Pe lângă Biserică-maică — la a cărei strălucire și mărire trebuie să lucrăm — mai este o altă biserică, careia fiecare creștin îi poate face bine, și trebuie să-i facă numai bine: și este aceea, pe carea sf. Pavel o numește biserică domestică, de casă, adică familia sau casa fiecăruia. — Locuințele fiecărei familie creștinești ar trebui să fie tot atâtea mici biserici, așa erau familiile în veacurile cele de aur ale creștinismului — și sunt și astăzi așa multe familii neînvenitate de duhul lumii. — Sfintele icoane atârinate pe pereți, apă sfințită, mici altarii cucernice — ridicate în onoarea Preacuratei Vergure Maria — erau și sunt și azi în multe familii — podoaba casei creștine. — Rugăciunile de dimineața și de seară — zise de toți laolaltă, binecuvântarea mesei sau rugăciunile înainte și după mâncare, cetirea Catehismului, a Evangheliei ori a vreunei cărți de evlavie — erau deprinderi de toată ziua și mai ales în Dumineci și sărbători. Pe multe porți ale caselor se scriau sfintele nume a lui Isus și a Mariei, și se puneau icoane sfinte. — În multe case, și sărace, în prăvălii — Sâmbăta se aprindea câte o lampă cu oleiu înaintea icoanei preacuratei Vergure Maria. Pentru ce oare azi nu mai sunt datini de aceste frumoase, creștinești? Pentru că azi în locul lui Dumnezeu stăpânește în multe case diavolul, și cu el păcatele, neînțălegerile, urile, pizma, svezile, nerânduile!... Iată roada nefericită a lipsei lui Dumnezeu din case, destrâmarea și nimicirea familiilor. Fiecare așa dară să-și

socotească casa sa ca o mică bisericuță...

Dragostea creștinească n'are margini, ci ne împinge tot înainte: Dragostea lui Hristos ne silește pe noi. Cel ce iubește pe Dumnezeu, iubește în locul întâi Biserica, își iubește familia sa, părinții și neamurile sale, apoi iese și afară din casa sa și iubește și pe deaproapele său, pe toți oamenii fără deosebire, mai ales pe cei lipsiți și săraci ori trupește ori sufletește. Și aici oh ce câmp larg se deschide pentru a face bine! Vremile de acum nu se par așa ușoare de a face bine: dimpotrivă binele e așa de rău văzut, e urgisit, încât s'ar părea că e cu neputință a se face bine. Cu toate acestea Dumnezeu în vremile cele mai rele și mai stricate a ridicat preoții cei mai sfinți, și laicii cei mai evlavioși și zeloși. Și așa și astăzi în mijlocul spinilor atâtor greșeli și atâtor păcate odrăzlesc frumoase flori cu miros de bună mireasmă, bărbați de dragoste deosebită, mângăitori și binefăcători a celor săraci și nefericiți, oglinzi de credință și a toată virtutea. Este mult rău în lume, multă stricăciune... desfrânare, dar este și mult bine. Multe și mari sunt năcazurile și durerile în lume, dar nu lipsesc mângăitori în acestea năcazuri și dureri. Cei răi și păcătoși fac multă pustiire de suflete, dar cei buni adună pentru Dumnezeu și pentru Biserică — o mulțime de suflete bune, cucernice, cu frica lui Dumnezeu...

Să ne năzuim și noi a fi între cei buni, să facem cât de mult bine — pentru sfânta maică biserică, să facem bine în familiile noastre — și afară de familie cu cei săraci, năcăjiți...

Iubirea lui Dumnezeu.

„... Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău din toată inima ta, și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, și din toată puterea ta. Aceasta este porunca cea dintâiu.” (Marc. 12, 30.)

Iubirea noastră către Dumnezeu este o virtute vărsată de El în sufletul nostru, prin care noi din inimă ne oferim, ne predăm Lui ca celui mai mare Bun, ca prin împlinirea voinței Lui să-I plăcem și cu El să ne unim.

Asemănare. Pământul, odinioară a fost acoperit de potop. De-asupra valurilor nemăsurate plutea corabia lui Noe. Cărmaciul corabiei a fost Domnul puterilor, Ziditorul a toate. S'a întâmplat într'o zi, ca a sburat din corabie corbul, iar într'alta zi porumbița. Scris este în Testamentul vechiu cum s'a purtat corbul și cum s'a reîntors porumbița cu o ramură de olivă. La fel și sufletul omului, ori este corb ori porumbiță. Dacă omul are suflet de firea corbului, în acest caz se înhamă de o mortăciune, de materie sau de o putrejună și cu asta se mulțumește de oarece nu simte atragere către Dumnezeu său, către patria sa cerească. Iar dacă omul are suflet nevinovat, cinstit, de firea porumbiței, iesă pe marea vieții, sburătăcește cu mare grijă în dreapta și în stânga ca nu cumva să cadă și inecă în noianul mării, nicăiri nu-și găsește tihnă și alinare, se trage, se dorește către Dumnezeu său și găsind ramura verde de olivă o ia în gură se reîntoarce și bate la fereastra patriei cerești, unde Părintele ceresc cu bucurie îl primește în societatea îngerilor.

Rugăciunea sfântului Francisc de Assisi, carea odată între grele suferințe o-a înălțat către Dumnezeu ne arată atât de frumos că ce este iubirea lui Dumnezeu. „Mulțumesc Tie Doamne, pentru toate suferințele ce le ai slobozit asupra mea! Dă-mi darul să pot suferi de o sute ori pe atâta, după cum Tu voiești. Imi face bucurie dacă nu sum cruțat în cât aceasta este voința ta; pentru că împlinirea voiei Tale este pentru mine izvor nesăcat de mângâiere.”

Sf. Francisc de Salez, episcop de Geneva așa scrie despre sine: „Dacă aș ști, că în inima mea s'ar găsi și numai un nerv care n'ar palpita pentru Dumnezeu — numai de cât l'aș rumpe de acolo. Iubirea curată către Dumnezeu trebuie să mistuiască din inimă tot ce nu este alui Dumnezeu... Oh dacă

din iubire către Dumnezeu s'ar topi inima din trupul meu, ori dacă rămâne în trup să nu servească alt scop, decât să iubească pe Domnul meu și Dumnezeul meu.”

Episcopia de Nord. În timpurile din urmă adese ori se vorbea despre înființarea noiei Episcopii ce ar fi să-și ia ființă în nordul Ardealului. Se spunea înainte de aceasta și numai cu vr'o 2—3 luni, ca sf. Scaun din Roma deja a hotărît și aceea, ca reședința acestei Episcopii are să fie în Baia mare.

Cumcă Episcopia nouă se va înființa, este sigur. Privitor însă la locul de reședință a acestei Episcopii putem anunța — și încă din izvor sigur, — că în aceasta chestie până în prezent nu s'a luat nici o hotărîre.

Presa bună. Celim în „Sentinela Catholică” un raport interesant și tot odată îmbucurător despre progresele atinse de Institutul „Bonne Presse.” Este edificător a cunoaște că ce rezultate poate să producă o atare instituțiune, nu numai ca rezultate luate într'un înțeles mai obștesc, ci chiar roduri îmbelșugate de primenire și înălțare sufletească. Dar vorbească însuș raportorul:

Un prieten al „Presei Bune” aflându-se la Paris a vizitat Institutul „Bonne Presse” și ne-a scris multe despre dânsul. Dăm aci câteva idei din acea scrisoare. ... Este un furnicar omenesc! ... Cașicum te-ai afla la o bursă sau la o bancă însemnată, așa foește lumea. Șase etaje numai pe strada Cours Albert I. cu nescârșite coridoare, camere, cămăruțe, etaje de urcat și scoborit cu ascensorul... Ce trebuie să fie instalațiile depe Rue Jean-Coujon și Bayard!... Am scoborit în subsol la tipografie. Deși cunoscător al artei tipografice, m'au înspăimântat cele 16 (șase-sprezece) rotative... În curte manevrau camioane grele cu tipărituri... Iată în câteva cuvinte ce este „Bonne Presse”.

Mii și mii de oameni sunt ocupați la Instituția din Paris pentru răspândirea scrierilor bune! De 46 de ani s'a început această muncă apostolică din partea preotului V. Bailly, de aceea a avut și vreme să se desvolte așa de frumos.

Tipărește ziare, reviste, broșuri și cărți însemnate. Din tipărituri „Le Pelerin” a câștigat în timpul din urmă 153.000 de abonați așa că acum numărul lor se urcă la un mi-

lion. „Almanach du Pelerin“ are peste un milion de cetitori. Noul „Almanach des vacances“ a ajuns la 200.000 abonați, deși este scris pentru copii și este tipărit pentru timpul vacanțelor. Celelalte tipăriri apar tot într'un număr mare de exemplare.

Ca să poată dovedi cu tipărirea tuturor ziarelor și revistelor direcțiunea Institutului a fost nevoită să cumpere 16 mașini rotative, cari tipăresc deodată 16 pagini de ziar. Cine nu cunoaște mai de aproape activitatea dintr'o tipografie, nici nu-și poate închipui ce activitate rodnică se desfășoară acolo.

Pe lângă tipăriri „Bonne Presse„ a mai adunat 900.000 vederi și are la îndemână 32 caiete de conferințe. S'au procurat filme bune pentru cinematograf de peste un milion de metri. Se pot ținea cu materialul prezent, 20.000 de conferințe în locuri deosebite.

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cântică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de
„Biblioteca populară creștină din Maramureș“

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.“ de Părințele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania“ de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii“ de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor“ de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii“ Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime“ Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu“ să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști“ Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.“ Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistriță. Preț. 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină“. Prelucrare de Părințele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.“ Prelucrare de Părințele d. Bistriță. Prețul 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului“. Prelucrare de Părințelele de sub munți. Prețul 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu“. Prelucrare de Păr. dela Bistriță. Prețul 8 Lei.

Calendar săptămânal.

24 — 30 Noembrie 1929.

24. Dumineca XIII. d. Înălț. sf. Cruci (Ev. Luca 18, 18.) M. Ecaterina † 307.
25. Luni. P. Clement și Petru † 311.
26. Marți. C. Alipie.
27. Mercuri. M. Iacob Persul † 421.
28. Joi. M. Ștefan cel nou † 707.
29. Vineri. M. Paramon † 250.
30. Sâmbătă. Ap. Andrei † 62.

